

БРАНКО РИСТИЋ

ЧЕКАЊЕ ЕУРИДИКЕ¹

ПОЉУБАЦ

пољуби птицу
што више не лети
пољуби море
што око тебе бди
пољуби студенац
што нас некад напоји
а сада спи
пољуби сунце
сунце пољуби
на рамену

и спаси
лепоту спаси
воду спаси
твоје груди су моја жеђ
кондир стихова пун
пољуби крила соколу
небеском кнезу
и лет врати
врати му лет
пољуби ме
пред обредном ватром
врати ме у живот
за крај

---

¹ Из збирке у рукопису *Јушарњи воз за Софију*.

за крај
и иди
иди...

Софија, 2005.

ЧЕКАЊЕ ЕУРИДИКЕ

Призор толико пута сневан.
Немој да кријеш главу у моје скуте.
Престани са дугим чекањем Еуридике.
Не приличи теби, не приличи.
Некада си била разиграна,
љуљашка од паукове мреже у башти,
љуља се

Колико си стрпљива, драга?
Колико љубави сам узео?
Уморио сам се, отежао од успомена!

Созопол, 2015.

ВЕЛИКОШИЉЕГОВАЧКА БЕРБЕРНИЦА – ИЗБОРИ

и ето опет прошао онај
што га нисмо хтели
а ти боље будан сањај и ћути
видиш,
месец те не грејао да је прошао
онај,
који онај, па онај,
а како се онај зове,

е тај се зове како се зове,
боље да се никако не зове
Еее, ј...а!

В. Шиљеговац, 22. јули 2020.

КАД СЕ ВРАТИМ

Сенима оца Стевана
кад се вратим оцу Стевану
срешћу самог себе
преко моста када прођем
поздравићу реку
пред родном кућом
клекнућу да молим
у звезданом луку
за будуће песме обданице
нећу рећи ништа
у песми оставићу муку
кад се вратим
остарелом Оцу пољубићу руку

Софија, 1994. – В. Шилеговац, 2023.

ОЧЕВ ТЕСТАМЕНТ

отворих твој запечаћени тестамент, оче,
имање је цело остало мени
виноград, шума у Рунику
и све њиве и башта поред реке
оставио си ми обе наше куће
с оним малим прозорима
обојеним зелено и браон
у њима још живе и приче
што их је бака причала и ватра у пећи
и сат на зиду који и даље неуморно куца
и сећа на лепоту и дечји жагор
оставио си ми и твој алат берберски:
пешкире, четке, бријач, каиш...
твој дар ми не остави, оче, потез машином,
маказама, бријачем и око бистро
човека да одмерим,
да шишам, бријем и људе мијем дотерујем
и поглед одмерен за свако лице
и главу да на себе личи
уместо винограда, шуме и њива,

дар твој да си ми оставио, оче,
да улепшавам људе наносим колоњску воду,
крему за лице, пудер
тако и никако другачије теби да будем раван.

Велики Шиљеговац, 5. јануар, 2023.
О годишњици очеве смрти.